

Miljø- og Fødevarerministeriet

Att:

Christian Østrup

e-mail: chr@mfvm.dk

Christian Leif Arrestrup Vind

e-mail: clavi@mfvm.dk

21. januar 2016

Vedr.: Miljø- og fødevarerlovgivningens fremtidige struktur

Dansk Skovforening vil gerne takke ministeriet dels for muligheden for at fremkomme med synspunkter til Miljø- og Fødevarerministeriets igangværende arbejde med ministeriets fremtidige lovstruktur dels for det afholdte møde den 12. januar 2016.

Som vi forstod på mødet, er ministeriet gået væk fra tanken om én superlov, men arbejder nu videre med ideen om at etablere en række hovedlove på området. Den beslutning er vi fra Skovforeningen enig i er den rigtige vej at gå.

Overordnede betragtninger

Lovkompararbejdet har til formål dels at nedbringe antallet af regler, dels være udtryk for en forenkling af reglerne. Det er en vanskelig opgave, der gerne skal lette den meget brede målgruppes **forståelse** for og **brugen** af reglerne.

Det betyder, at **strukturen** i videst muligt omfang skal tilgodese **tilgængeligheden** (hvor finder jeg hurtigt det, som er relevant for mig i den givne situation?) og **brugervenligheden** (hvordan får jeg et hurtigt overblik der samtidig sikrer, at jeg ikke overser noget?).

Spørgsmålet om, hvordan balancen mellem lovteksterne og bekendtgørelserne skal være vil altid være en balancegang mellem på den ene side hensynene til brugervenligheden samt sikring af den demokratiske kontrol med regelsættet og på den anden side ønskerne om ikke at skulle foretage alt for hyppige lovændringer begrundet i, at der er etableret for detaljerede og begrænsende regler i selve lovteksterne.

Dette iboende problem kunne for så vidt angår den demokratiske kontrol måske løses ved, at hvis lovene kommer til at indeholder en større grad af bemyndigelser til ministeren til at fastsætte nærmere regler i bekendtgørelser, skal sådanne forudgående drøftes i det pågældende folketingsudvalg. Herved sikres det, at bekendtgørelserne til stadighed holder sig inden for rammerne af de hensigter Folketinget oprindeligt havde med de pågældende bemyndigelsesbestemmelser.

For ikke at skulle gentage mange ensartede regler i forskellige love (fx - men ikke udelukkende – de forskellige loves klagerregler) kunne sådanne regler med fordel samles i en lov, hvorefter der i de enkelte loves afsnit om klage blot henvises til denne særlige klagelov.

Kriterier for lovreglernes opdeling

Skovforeningen skal anbefale, at lovreglerne opdeles emne-/målgruppespecifikt. Dette for at tilgode disse ovennævnte ønsker til brugervenlighed og tilgængelighed. Det kan nemlig ikke forventes, at den enkelt bruger på forhånd har et fuldt dækkende overblik over hele lovstrukturen.

En opsplnitning af reglerne i processuelle, forvaltningsmæssige eller materielle kriterier *kan for visse elementers vedkommende* være en fornuftig løsning. Fx er der mange enslydende klagebestemmelser, der med fordel – som nævnt ovenfor - kan samles i en lov. I sektorlovgivningens klagerregler kan der således blot henvises til loven, hvor klagebestemmelserne er gengivet. Det vil samtidig sikre, at der ikke ved kommende ændringer skal foretages samme rettelser i mange forskellige love.

En opdeling efter hvilke hensyn/formål lovene varetager er næppe så hensigtsmæssig, da der enten indholdsmæssigt vil opstå mange overlap lovene imellem - alternativt være krav om opslag i flere forskellige love forend svaret/svarene kan findes. Hermed tabes brugervenligheden og tilgængeligheden, og det ville samtidig forudsætte, at brugere på forhånd har det fornødne overblik over hele lovstrukturen. En forudsætning, der som nævnt ovenfor kun sjældent holder i praksis.

En opdeling af lovkomplekset, der i højere grad matcher EU's lovstruktur vil heller ikke efter Skovforeningens opfattelse være logisk/hensigtsmæssig for brugerne, jf. ovennævnte synspunkter. Endvidere er der ikke for skovens vedkommende en egentlig skovpolitik i EU, og skovens forhold behandles bl.a. derfor i mange forskellige generaldirektorater.

Konkrete forslag og ideer

En gennemgang af ministeriets meget righoldige lovgivning giver Skovforeningen anledning til følgende kommentarer:

- Skovforeningen finder det meget væsentligt, at der fortsat findes en selvstændig lov om skove. Dette skyldes bl.a., at skovene varetager såvel produktionsinteresser integreret med betydelige natur- og friluftshensyn på de samme arealer. At foretage en opsplnitning af disse interesser på flere love vil være meget skadeligt, da det er en stor fordel, at afvejningen mellem disse interesser sker i den samme lov. Dette er begrundet i, at interesserne skal varetages samtidig på de samme arealer. Dog finder Skovforeningen, at de generelle adgangsregler til skovene fortsat bør være indeholdt i naturbeskyttelsesloven. Dette bl.a. fordi adgangsreglerne til naturen hermed er samlet, og der er på dette område en næsten 50-årig tradition for denne løsning, der ikke har givet anledning til problemer.

- Skovforeningen undrer sig lidt over, at den gamle skovstøttelov fra 1970'erne fortsat er opført i ministeriets lovoversigt som en gældende lov, da den seneste version af loven fra 1987 kun åbnede mulighed for at yde tilskud i 1987 og 1988. Loven bør derfor ophæves, og måtte der i fremtiden opstå behov for at yde sådanne tilskud til skovbruget, bør disse indarbejdes i skovlovens tilskudskapitel.
- På samme måde som for skovlovens vedkommende finder Skovforeningen, at naturbeskyttelsesloven bør opretholdes som en selvstændig lov. Dog er der i ministeriets lovoversigt eksempler på love/emner, der måske med fordel kunne indarbejdes i naturbeskyttelsesloven.
- Af ministeriets lovoversigt er der ca. 20 forskellige love, der vedrører forskellige former for dyrehold. Skovforeningen har ikke tilstrækkelig detailviden om hensigtsmæssigheden/begrundelsen for dette, men umiddelbart finder foreningen, at flere af disse love måske med fordel ville kunne samles i en/flere love om husdyrhold.
- Mark- og vejfredloven indeholder efter Skovforeningens opfattelse dels en række helt utidssvarende og detaljerede bestemmelser om husdyr dels en enkelt bestemmelse om offentlighedens adgang til at færdes på anden mands grund. De førstnævnte bestemmelser kunne med fordel i en meget forenklet form indarbejdes i en ny hovedlov om husdyrhold, mens den ene adgangsbestemmelse, der findes i lovens §17 kan indarbejdes i de generelle adgangsregler i naturbeskyttelsesloven.
- Flere selvstændige love vedrører vandplanlægning, vandforsyning, vandløb, okker, oversvømmelsesrisiko fra vandløb m.fl. Måske er der nogle fællesnævner her, der kunne berettige til en forenkling og sammenskrivning af flere bestemmelser i en/flere love.
- En eller flere selvstændige love på planteområdet (frø, kartofler, genetisk modificerede afgrøder, plantenyheder, plantesundhed m.fl.) kunne måske også samles i en ny plantelov.
- I landbrugsloven vil der formentlig også kunne indarbejdes anden direkte relevant areal- og driftsmæssig lovgivning.

Med venlig hilsen

Hans M. Hedegaard